

EEN GEVAL VAN EPULIS

DOOR

J. J. DE VRIES.

Den 17den October 1921 kwam op mijn spreekuur mej. B. Bepaalde klachten had ze eigenlijk niet, maar kwam raad vragen, omdat ze bemerkte had, dat zich gedurende den laatsten tijd een gezwel boven de fronttanden had ontwikkeld.

Niet langen tijd geleden had haar tandarts een element, de I.s.d., geplombeerd. Deze, naar zijne meening gevraagd, of die zwelling ook kwaad kon, had gezegd, dat patiënte zich hierover niet bezorgd behoefde te maken. 't Zou wel in verband staan met de pas gevulde tand; 't gezwelletje zou vanzelf wel verdwijnen. Toch voelde patiënte zich niet rustig en vroeg haar huisdokter, wat deze er van dacht. Deze verwees haar naar mij. Bij verder ondervragen van de patiënt bleek, dat ze zich bang maakte voor een of ander tuberculeus proces, te meer, omdat t.b.c. in hare familie voorkwam.

Bij 't onderzoek bleek, dat zich rechts-boven in den mond een klein gezwel, zoo groot als een erwt, bevond tusschen de eerste en tweede invisief, ongeveer ter hoogte van den tandhals.

De tumor heeft een bruinachtig-roode kleur, door 't rijkelijk voorhanden zijn van bloedpigment, en is sponzig-week van consistentie. Bij eventjes aanraken komt er direct bloed.

Onder lokale gevoelloosmaking is een klein stukje weefsel uit de tumor gesneden en voor verder microscopisch onderzoek opgezonden. Hieruit bleek, dat we te doen hadden met

een sarcomateus ontaarden epulis. Deze moest natuurlijk weggenomen worden.

Bij patiënte, die zich ongeveer twee weken later weer bij mij vervoegde, was de tumor weer tot zijne vorige grootte aangegroeid.

Na plaatselijke gevoelloosmaking werd nu labiaal en palatinaal, ongeveer een c.M. van de gingivaalrand verwijderd, een drie c.M. lange incisie gemaakt tot op 't bot.

Eerst werden de beide incisivi getrokken .Bij extractie van de I s.d. ging de kleine tumor mee. Daarna werd 't periost met een raspatorium naar boven geschoven. Toen de processus alveolaris van zijn periost was ontbloot, werd 't periphere deel van dit uitsteeksel afgedragen met een groote knabbeltang. Beide alveolen met interalveolair septum, werden verwijderd om zoo mogelijk recidief te voorkomen.

Over de meeningen, welke heerschen omtrent 't ontstaan van de epuliden zal ik niet verder uitweiden. In dit geval zou men zeggen, ging de tumor uit van het ligamentum circulare en wel van af die plaats, welke 't distale gedeelte van dezen band uitmaakt. Eene overstaande vulling kon niet als oorzaak geconstateerd worden. De slijmvlieslap, welke labiaal en palatinaal teruggeslagen was, werd in 't defect van de processus alveolar, is gelegd zonder eenige hechting. Later bleek, dat 't been volkomen was bedekt zonder dat zich eenige stoornis had voorgedaan. De elementen werden later door een kleine prothese vervangen. Tot op heden is geen recidief opgetreden.

Groningen, 24 December 1923.